LIVE Q&A with MoMA Photography Curator Sarah Meister

Muzej moderne umjetnosti u New Yorku (MoMA) smješten je u centru Manhattana, New York, SAD. MoMA se ističe kao najutjecajniji muzej moderne umjetnosti u svijetu, a sadrži umjetnička djela iz područja arhitekture, dizajna, skulpture, slike, crteže, grafike, ilustrirane knjige, filmove, elektroničke medije i naposljetku fotografije.

Muzej je otvoren 7. listopada 1929. godine sa izložbom djela van Gogha, Gaugina, Seurata i Cezannea.

Odjel za fotografiju (Department of Photography) otvoren je 1940. godine što znači da je muzej bio "star" 11 godina kada se odjel otvorio s izložbom "Sixty Photographs: A Survey of Camera Esthetics".

Kroz Q&A s kustosicom Meister prošli smo kroz mjesto gdje skladište arhivirane fotografije, odnosno ono što su prikupili tokom godina rada. U spremištu je niska temperatura zbog očuvanja fotografija. Naime, na pitanje zašto je temperatura niska odgovorila je riječima svoje šefice "Everything goes more slowly when it's cold.". Temperatura je oko 10 stupnjeva, a vlažnost 40%. Hladno je zato što će aktivne supstance na fotografijama dulje biti očuvane bez oštećenja i izbljeđivanja ako se čuvaju u dobrim uvjetima. To je osobito važno za fotografije u boji i gelatin silver prints. Također je važno uvijek oprati ruke prije dodira i paziti da se ne pljuje tijekom pričanja na fotografije jer su osjetljive.

Fotografije su čuvane u ormarićima koji ih štite u slučaju kad bi se upale prskalice da se ne smoče. Unutar ormarića još stoje u kutijama te svaka još ima zaštitu preko koju zovemo mylar (kao folija). Mylar se lijepi pri vrhu posebnom trakom.

Prva fotografija koju smo vidjeli je od autorice Gertrudes Altschul, a na njoj je list papaje. Iduća fotografija je od Berenice Abbott, a nastala je na najkraći dan u godini. Autorica je htjela da bude mrak, ali da ljudi i dalje budu u uredima kako bi svjetla bila vidljiva. Fotografija je nastala 1932. kada se otvorio Empire State Building, a ime je "New York at Night".

Alfred Stieglitz, autor je čije su slike uglavnom bile njegove žene Georgie O'Keeffe.

Vidjeli smo i fotografije Gordona Parksa koji je fotografirao za Life Magazine "The Atmosphere of Crime" iz 1957. godine. Fotografija je zapravo u boji, ali u muzeju se nalazi crno-bijela verzija.

Nakon arhiviranih fotografija pogledali smo fotografije Helen Levitt.

Njezina fotografija nastala je 1940. na ulicama NY te je prikazana na izložbi "Sixty Photographs: A Survey of Camera Esthetics".

Dorothea Lange, fotografkinja je koja je radila za vladu SAD kada je nastalo djelo "Migrant Mother". Fotografija se može skinuti s interneta i svatko ju može isprintati. Na primjeru te fotografije i fotografije koja je stigla iz NY Times-a (svjetlija) možemo uočiti veliku količinu retuširanja.

Godine 1941. James Thrall Soby, kolekcionar, je muzeju dao grupu fotografija autora Man Ray. Fotografije su strogo čuvane. Osim mylar-a preko ima i zaštitu "photo text" za strogo čuvanje. Radi se o fotogramima čije samo značenje je da je jedinstveno. Fotografije su nastale tako da su stvari poslagane na papir te je uključivanjem i isključivanjem svjetla nastala fotografija. Gdje je svjetlo došlo do papira ti dijelovi su tamni, a tamo gdje nije je bijelo.

U slučaju da se nešto dogodi fotografiji moguće ju je popraviti, ali ako je došlo do izbljeđivanja i da je u boji tu se ne može puno učiniti. Upravo to je jedan od razloga zašto se fotografije čuvaju i skladište u posebnim uvjetima.

Kroz Q&A, doznali smo i da ima više film-fotografija u MoMA-i od digitalnih zato jer je digitalni oblik fotografiranja započeo prije otprilike 20ak godina. U MoMA-i također skupljaju polaroide (ne zovu brend imenima već po kemijskom sastavu, što znači da ne kažu polaroid već kemijski naziv) i svaka fotografija ima svoj digitalni oblik.

Što se tiče okvira fotografije to se isto pomno bira kako bi okvir išao zajedno s fotografijom i naravno da ima smisla te da ne plijeni pogled. Ipak je glavna stavka sama fotografija i poruka koju prenosi.

Ako netko želi raditi kao kustos može odraditi školovanje i steći iskustvo u muzeju ili sličnim ustanovama. Iako, kroz rad se i dalje uči jer znanja nikad nije dosta.

Live Q&A bio je zanimljiv, osobito skladištenje fotografija. Do sada sam mislila da se posebno skladište i čuvaju samo crteži i slike, a da to i nije baš slučaj s fotografijama. Prezentacija je bila zanimljiva i svašta sam kroz nju naučila i čula što nisam znala. Jedino što je možda falilo je prikaz neke fotografije u boji možda iz novijeg vremena da usporedimo prošlost i sadašnjost. Uglavnom sve fotografije bile su crno-bijele. Sarah Meister je na zanimljiv način odgovorila na postavljena pitanja i kroz video sam mogla uočiti da joj je zaista stalo do onoga što radi jer sve radi s posebnim oprezom kako ne bi oštetila fotografije, ali tako i same autore jer su bila i neka "vrckava" pitanja.

Katrin Veselinović, 1.godina preddiplomskog studija Dizajn grafičkih proizvoda